

Chászárné Simon Alice

...„budapesti nőből lett egri civil aktivista”...

Tevékeny közösségi munkáját pedagógiai hivatása alapozta meg. Az iskolát később felváltotta a legnagyobb tankönyvkiadó irodalmi szerkesztőségével, ahol 24 évig szerkesztett tankönyveket. Ma is sokat olvas, kedvence a kortárs magyar és külföldi irodalom. Az Egri Barátnők a Jövőért Egyesület oszlopos tagja, szívében viseli a hátrányos helyzetben lévők segítségének ügyét. Nyitott, élménykereső személyiség.

Mit jelen számodra a közösség?

ÉRZÉS, ami az összetartozást jelenti. Mindenkinek kell valahová tartozni, legyen az család vagy nagyobb közösség. Tagjaként érezni a törődést, odafigyelést egymásra. A civil szervezetek megfogalmazzák a céljaikat, irányait és gondoskodnak a programokról. Ezeken részt venni személyiséggazdagító.

Az Egri Barátnők a Jövőért Egyesület tagja vagy. Ezek szerint tudtál azonosulni a céljaikkal. Melyek a számodra legfontosabb elemei?

Az Eger és környéke hátrányos helyzetben lévő családjainak és gyerekeinek segítése és a tagság programjainak szervezése. Jelenleg 36 tagunk van, de voltunk már 62-en is. Bárki csatlakozhat hozzánk, aki azonosul a céljainkkal. Számomra nagyon kedves két állandó programunk, az ÉFOÉSZ-majális rajzversenye és a Mikulás ünnepség, mindkettő a fogyatékosok szervezetével karöltve valósul meg. Nagyon felemelő érzés látni a sérült emberek örömét.

Mi volt a legfőbb inspirációd az életpályádban és a jelenlegi aktív közösségi munkádban?

Az érdeklődés, nyitottság, belső készítés arra, hogy jobbit tudjunk. Soha nem szabad bezárkózni! Nyitnunk kell és szeretni az embereket, mert azt visszakapjuk (vagy többnyire). Az emberekben nagy az igény a kapcsolatokra, a szeretetre. A törődni egymással a kulcsszó. 2000-ben kerültem Egerbe és szerettem volna megismerni a várost, az embereket. Nagy segítségemre volt az „Egri séták” programsorozatba való bekapcsolódás. Az életfilozófiám, hogy „mindennap történjen valami”, a napok ne teljenek eseménytelenül, szürkén, egyformán. Ehhez keresni is kell a programokat. Nekem, hetvenen felülnek sokszor nehéz elindulni, erőt kell venni magamon, de aztán, nagyon jólesik. Az egyedüli életmód elviseléséhez is kell erő, viszont könnyebb, ha van közösség, ahová tartozhatunk. Nekem kiterjedt rokonságom van, és több egyesületnek vagyok tagja.

Mennyire tudtad beépíteni az életedbe az internet világot?

Egerbe kerülve bővítettem számítástechnikai ismereteimet, elvégeztem egy újabb tanfolyamot, ennek is köszönhetem, hogy kapcsolatba kerültem az Egri Barátnőkkel. Az online világ nagy lehetőséget teremt a kapcsolatok ápolására. Nagy öröm számomra, hogy volt tanítványaimmal, kollégáimmal és kiterjedt baráti körömmel kapcsolatban tudok lenni, és közösségi munkámhoz is alapvető használati eszköz. Önmagában azonban nem elég a kapcsolatok elmélyítésére.

Rajongója vagy a kortárs irodalomnak. Mit üzen számodra? Kik a kedvencek?

A kortárs irodalom által jobban megismerem, megértem a világot, amelyben élek. Színházba, moziba is gyakran járok. A sokszínű szépirodalmat szeretem, prózát, lírát egyaránt, szeretem és otthon vagyok a gyermekirodalomban is. Kedvelem, ha egy alkotó több műfajban is kiváló, például GreCsó Krisztián, aki regényt, publicisztikát, verset egyaránt ír és még zenél is. Említhetném itt még Háy Jánost, Lackfi Jánost, Varró Dánielt. Szeretem Bächer Ivánt, Térey Jánost, Tóth Krisztinát, Spiró Györgyöt és még sokáig folytathatnám. Mostanában döbbenetes hatással volt rám Borbély Szilárd Nincstelének c. műve. Nagyon tetszik, hogy nálunk is megjelent a „poetry slam”, ahol a résztvevők saját verseiket, műveiket előadják pár percben, és ezek után értékelik egymást. A fiatalok egyre többen kapcsolódnak be ebbe a verselési lehetőségbe. Közösségépítő, élményszerző, formáló.

Több civil szervezetben is tevékenykedsz, az irodalmi érdeklődésedhez találtál közösséget?

Természetesen, igen. A Magyar Irodalomtörténeti Társaság tagja vagyok. Rendszeresen részt veszek az egri rendezvényeken, a helyi könyvtár irodalmi programjaiban, néha könyvbemutatókat vezetek, tartottam előadást is „A szerkesztés műhelyitkai „ címmel.

Mi a könyvszerkesztés titka?

A készülő könyv minden fázisát alaposan elő kell készíteni. Az ötlettől a megjelenésig hosszú az út. A kézirat elkészülte után a lektorálás, maga a tartalmi szerkesztés, majd a kézirat nyomdai előkészítése, a nyomdai munkák, korrektúrák, a megjelenés, a recenziók. Nagyon fontos a könyv utóélete. Figyelni a hatását, a kritikákat, javaslatokat. Ezekből tanulni lehet és építkezni, még jobbá tenni az esetleges utánnomást vagy egy következő kiadványt. Nagy erőpróba a szervezés, főként, ha többszerzős műről van szó. Például egy antológia. Ilyen feladatot adott a BIZTATÓ című kiadvány szerkesztése a Kárpát-medencei gyermekírók, költők munkáiból válogatva. A felelős szerkesztők legfőbb elfoglaltsága a kézirattal való munka, ezt szerettem. Nagy öröömre néha még most is kapok felkérést egy-egy kötet szerkesztésére vagy korrektúrájára.

Mikor lépett az életedbe a könyvszerkesztés?

Meghívással kerültem a Tankönyvkiadóba az 1978-as tanítási reform bevezetésének kapcsán, részt vettem a reformtankönyvek elkészítésében. A tanítás mellett korábban is írtam tanulmányokat a gyermekszociológia és a kísérleti tantárgyak témakörben. A kiadó társadalomtudományi szerkesztőségbe kerültem, ahol több mint két évtizedig dolgoztam. Szerkesztőségünk állította elő a magyar nyelv és irodalom tantárgyhoz a tankönyveket első osztálytól az érettségiig.

Mi a véleményed a mai tankönyvekről?

A színesebb oktatás híve vagyok, a többféle tankönyvé és többféle módszeré. Tudni kell választani, hogy melyik könyv lesz alkalmas a tehetséggondozásra és melyik segíti a felzárkóztatást. Az egyénre szabott fejlesztés nagyon fontos. Egyformán, mondhatnám egy kaptafára nem lehet nevelni.

Milyennek látod a családok és nők helyzetét?

Sok az elhanyagolt gyermek. Az iskola nem készült fel, hogy pótolja a család feladatait. Jó lenne, ha több gyermeket tudnának vállalni a családok, sok az etyke és ez nem jó. A nők kevésbé tudnak megfelelni az anyai hivatásnak. Fáradtak, leterheltek, nem tudnak annyit törődni a gyermekükkel. Sokkal fejlettebb bölcsődei, óvodai hálózat kellene, hogy a nők a család mellett más területen is ki tudják teljesíteni magukat. Még sok lehetőségük lenne a társadalmi szerepvállalásban.

Mi az a tulajdonság, ami téged leginkább jellemez?

Az empátia. Ez számomra a legfontosabb emberi tulajdonság. Az ellenségeskedést, gyűlöletet szívesen kitörölném a tulajdonságok közül. Harcba nem, vagy csak ritkán szoktam bocsátkozni, az engedékenységet, tárgyalásos megegyezést fontosabbnak tartom.

Mit csinálsz szívesen, amikor éppen nem a civil közösség érdekében tevékenykedsz?

A sport mindig része volt az életemnek, manapság kíméletesen úszás, séta, tai chi szerepel a repertoáron. Szeretek játszani. A kvízzjátékokat és a gondolkodtató kártyajátékokat társaságban és interneten is szeretem. Szerettem utazni, Európát elég jól ismerem. Kedvenc helyem Írország, Spanyolország. Szeretek moziba járni, kirándulni. Az élményeket újra tudom élni a digitalizált fényképekkel. Mert azt is fontos volt megtanulni. ...

Aliz élet és szakmai tanácsai:

- ❖ Mindennap történjen valami veled, törekedj a jóra
 - ❖ Az empátia fontos
 - ❖ Soha nem szabad bezárkózni
 - ❖ Légy nyitott, érdeklődő
 - ❖ Haladj a korrall
- ❖ Sokszínűség munkában, életben

„Soha nem szabad bezárkózni, nyitottnak kell lenni és szeretni az embereket, s bízni benne, hogy azt visszkapjuk!”